

[Gustav Pedersen.]

stor Tilslutning fra Arbejdernes Side som den Overenskomst, der da blev truffet mellem De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening. Det er derimod rigtigt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen prøvede paa at vække Modstand mod Ordningen ved at foregøgle Arbejderne, at blot de sagde nej til den, kunde de henad den Tid, da Overenskomsterne kunde siges op, faa betydelig mere i Løn end det, der laa i Ordningen. Det er for øvrigt i fuld Overensstemmelse med den Taktik, det ærede Medlem altid har fulgt, at prøve paa at spænde Situationerne saa haardt, at det er nogenlunde givet, at de gaar i Stykker.

Det er vel ogsaa det, det ærede Medlem tilsigter at føre Situationen hen til i dette Forhold, hvor Vilkaarene er blevet saa vanskelige, som Tilfældet nu engang er: at spænde det saa haardt op, at det nødvendigvis maa gaa ud over Arbejdernes Organisationer og dermed over Arbejderne selv. Det er i øvrigt betegnende, at den Modstand, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen øver mod Lovforslaget, støttes paa akkurat den samme Motivering som den, det ærede Medlem Hr. Frits Clausen søger at opelske, nemlig Paastanden om, at det er Regeringen, der ønsker, at Forbruget skal begrænses. Det kan godt være, at nogle af de andre Fejltagelser, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har gjort sig skyldig i i denne Sag, skyldes Mangel paa Tid til at sætte sig ind i Lovforslaget, men i hvert Fald kan det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke, saa lidt som det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, være uvidende om, at Regeringen hverken har ønsket eller under nogen Form foranlediget de ulykkelige Forhold, der gør, at Forbruget i dette Land maa nedsættes. Vi er i øvrigt saa vant til demagogisk Agitation fra den Side, at det efterhaanden glider ind som en Selvfølge, at Paastande af den Art fremkommer; men der maa dog Tid efter anden være Anledning til at understrege, at de overhovedet intet har med de faktiske Forhold at gøre.

Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer, der anvender den Form for Argumentation, at de paastaar, at det er Regeringen, der ønsker disse Forhold bevaret for vort Land, kan udvise nogen Vej til at frigøre Landet for de ulykkelige Forhold, der eksisterer vedrørende Transporten udadtil; da Landet nu engang ligger, som det gør, har vi i de fleste Tilfælde ikke nogen anden Vej at faa Varerne frem. Jeg ved ikke, om man er i

Stand til at anvise Veje, hvor det er muligt at undgaa, at Fragterne mangedobles og Skibene sænkes, at Varerne udefra bliver langt dyrere, og at vi som Følge deraf faar langt færre Varer at bruge, end vi kan have under normale Forhold. Hvis de Herrer kunde vise Vej, synes jeg, det er en ejendommeligt Situation, at de tier stille; men hvis de ikke kan — og det kan de selvfølgelig ikke —, vilde det være naturligt, om de talte lidt sagtere i deres demagogiske Agitation om, at det er Regeringen, der ønsker, at Forbruget skal sættes ned.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gøre flere Bemærkninger. Jeg regner med, at den almindelige Befolkning vil forstaa, at det, der sker her, er nødvendige Foranstaltninger, paatvunget af Forhold, som hverken Rigsdagen eller Regeringen har været Herre over.

Himmelstrup: Det var overmaade interessant at lægge Mærke til den dybtgaaende Uoverensstemmelse i Opfattelsen ikke alene af det foreliggende Lovforslag, men af hele den økonomiske Situation, som kom frem mellem den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Jeg vil ikke forringe det ærede Medlem Hr. Retoft og den Indsats, han har gjort i Spørgsmaalet om de direkte Skatters Behandling, men det kan nu ikke nægtes, at det utvivlsomt er det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, som har trukket det største Læs her. Naar man tænker paa dette og saa bliver klar over, at medens den højtærede Finansminister vil lægge Hovedbegrundelsen for det foreliggende Lovforslag i Begrænsningen af Forbruget og siger som saa: Grunden til, at vi skal have dette Lovforslag, er den, at vore Indtægter udefra er blevet saa meget mindre, at vi maa nedad med Forbruget — det var jo ogsaa den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen oprindelig gav —, saa kalder det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen dette for en besmykkende Talemaade og siger det lige ud, som Sagen er, at Grunden til, at vi faar dette Lovforslag, er denne, at den socialdemokratiske økonomiske Politik har ført Landet ud i det Udføre, som det nu befinder sig i. Han brugte det Udtryk, at det var ført ud i en cul-de-sac — hvis man skulde oversætte dette fremmede Ord paa Dansk, vilde man sige, det var ført ind i en Sækkegyde, hvor der gaar en Vej ind og ingen Vej ud.

Det er det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Bedømmelse af den højtærede